

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A vészretesz kattánása**

1. A vészretesz kattanása

Homály Bálint

A mennyezeti rácsok mögül fémes sípolás hasított a dinamoterem monoton morájába. János-g534 feletti kijelzőn a zöld számsor vibrálni kezdett, majd egyetlen pattanással mély, fenyegető bíborra váltott. L656 hálózati hangja recsegve szólalt meg a falba épített hangszóróból, hideg azonosító kódokat sorolva.

- Eltérés a G-534-es egységnél - dörrent a gépies tónus. - Terhelési anomália. A szomszédos vonal elszigetelése folyamatban.

Alinda megdermedt, a pedál lendülete visszarántotta a térdét. Tudta, hogy a hálózat nem csupán az ő kimerültségét érzékelte, hanem a szándékos áramátirányítást is, amivel János fedezni próbálta őt. Ha a rendszer összekapcsolja a két terminált, Alinda számlálója is nullázódik, ami azonnali áthelyezést jelentett volna a családi közösségnek. János-g534 nem habozott. Az arca sápadt volt, de a mozdulata megfontolt. Ahelyett, hogy korrigálni próbálta volna a fordulatszámot, lerántotta a hajtókar alatti manuális vészreteszt. Az acélretesz fémes csattanása végigvisszhangzott a csarnokon; ezzel az egyetlen mozdulattal magára vállalta a teljes túlterhelést, végleg elvágva a saját vonalát Alindáétól.

A piros fény állandóan izzani kezdett a feje felett, jelzésül az érkező őrszemeknek. A fiú sorsa egyetlen másodperc alatt dőlt el: a leválasztott egységek kezelőit nem a pihenőbe vitték, hanem az alsó, lezárt szektorokba. János még egy utolsó, szótlán pillantást vetett Alindára, mielőtt a védőrács leereszkedett a pultja előtt.